

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XI. De inusitatae magnitudinis grandine quae cecidit è coelo, & de terrae motibus per Hellespontum ac Bithyniam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Novatianos, utpote idem cum illis sentientes: quorum Ecclesias etiam claudi iussit. Sed & Episcopum ipsorum, Agellium nomine, exilio multari precepit: virum qui iam inde à Constantini temporibus Ecclesiis illorum praeferat, & vitam plane Apostolicam duxerat. Nam nudis pedibus perpetuo incedere solitus erat, & unâ tantum tunicâ utebatur, servans præceptum Evangelii. Porro Principis iram adversus Novatianos repressit vir quidam, religiosus simul ac disertus, Marcianus nomine. Qui prius quidem in palatio militaverat: tunc vero Ecclesiarum Novatianorum presbyter factus, grammaticæ artis præcepta tradebat Anastasia & Carosæ Valentis filiabus: quarum nomine balnearum publicæ à Valente exstructæ Constantinopoli etiamnum cernuntur. Hujus igitur viri auctoritate ac reverentiâ, Novacianorum Ecclesiarum cum aliquandiu clausæ fuissent, denuo reſertæ sunt. Nec tamen ab infestationibus Ariatorum penitus immunes manserunt Novatiani. Oderant enim illos Ariani, propterea quod homousianos, utpote idem cum ipsis sentientes, amore & benevolentia profecerunt. Hic per illa tempora rerum status fuit. Sciendum porro est, bellum adversus Procopium tyrannum Consulatu Gratiani & Dagalaifi sub finem mensis Maji confectam fuisse.

Α τοῖς δὲ, καὶ ναυαλιανὸς ὡς ὁμόφρονος κῆτος ἐκκλησίας αὐτῶν κλειδοῦναι ἐκέλευσε καὶ τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν, ἐξουσία ζημιῶν ἀποσταθεῖ ἀγγέλιον ὄνομα αὐτῶ ἀνὴρ ἠδὲ πάλαι ἐν τῇ κωνσταντίνῃ χερῶν, τῷ ἐκκλησιῶν ἀποσταθῶς, καὶ βίον διποσολικὸν βίον ἀνυπόδητον γὰρ δόξα διήγε, καὶ ἐν χιτῶν ἐπέχετο, τὸ εὐαγγελίῳ φυλάττων ὁρῶν ἐπέχετο ἢ τῷ καὶ ναυαλιανῶν τῆ βασιλεὺς ὄργῳ, ἀνὴρ εὐλαβὴς ἐν ταυτῶ καὶ ἐπισημοῦ, μαρκιανὸς τέτομα ὅς πάλαι μὲν τὰ βασιλεῖα ἐσερῶν ἐβό τότε ἢ καὶ περὶ βύτερον τῆς ναυαλιανῶν ἐκκλησίας τυχεῶν, γραμματικῆς λόγος ἀναστασίας καὶ κάρωσαν τὰς τῆ βασιλεὺς θυγατέρας ἐδάσκειν, ὧν ἐπ' ὀνόματι καὶ δημοσία ληστεῖ ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πόλει κατεσκευασμένη ὑπὸ ἀλέξῳ δέικνυσι αὐτοὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ τὸν ἄνδρα, ἀπὸς ὀλίγον κλειδοῦσαι αὐτῶ ναυαλιανῶν ἐκκλησία, αὐτοῖς ἠνοίγοντο μὲν τὴ ταρραχῆς τῆς ἀπὸ ἀρειανῶν ἀποφραγμένης, τελείως ἠδὲ ἀνελευθεροῖ ἐμισθῶ γὰρ αὐτῶν, ὅπως ὁμόφρονος ἠγάπη καὶ ἐσεργον τὰ μὲν ἐν ἀπείτῳ τὸν χερῶν ἐτα δέκετο ἰσέον ἢ, ὅτι ὁ μὲν ἀπὸς τὸν τυραννὸν ἀποκόπιον πόλεμον, ἐν ὑπαλείῳ γραβιανῶ ἐδαγαλαίφῃ ἐβέτο, ἀπὸ τὰ τῶν ταῖα τῆ μαῖς μὲνός.

CAP. X.

Quod Imperator Valentinianus filium genuit Valentinianum, cum Gratianum filium ante imperium suum suscepisset.

Sed paulo post hoc bellum, iisdem Consulibus, Valentiniano Augusto in Occidentis partibus natus est filius, patri cognominis. Nam Gratianus diu antequam Imperium suscepisset, ei natus fuerat.

Κεφ. 6.
ὡς ὁ βασιλεὺς ἠαλεντινιανὸς ἐμισθῶν παῖδα γράμματα γραβιανῶ ἀπὸ τῆ βασιλείας αὐτῆ γράμματα.

Ὁλίγον ἢ ὑσεργῶν τὰ δὲ εὖ πόλεμος καὶ τῆ αὐτῆ ὑπαλείῳ, ἀαλεντινιανῶ τῶ βασιλείῳ ἐν τοῖς ἐπατειοῖς μέρεσιν, ἐτέχθη ὁμόνυμος αὐτῶ γραβιανὸς γὰρ ἠδὲ ἀποσταθῶν πρὸ τῆ βασιλείας αὐτῶ γράμματα.

CAP. XI.

De inusitata magnitudinis grandine qua cecidit e caelo, & de terra motibus per Hellepontum ac Bithyniam.

Sequente anno, Lupicino & Jovino Consulibus, sexto Nonas Iulii, grandis immensæ magnitudinis, instar lap-

Κεφ. 11.
Περὶ τῆς κατινεχθῆσας ἠρανοῦ ἐξασίου χαλάσας, καὶ τῶ ἐν βίθυνι καὶ ἠλλησποντῶ σεισμῶν.

Τῆ ἡμέρῃς ὑπαλείῳ, ἠπὸς ἦν λεπτῆς καὶ βίαν, χερῶν πῆθος καλινέχθη χαλάσας.

ὅν τῆ κωνσταντίνης πόλει, τῆ δ' αὐτῆρα τῆ ἱερίᾳ A
 μνός, λίθοις ἐμφορέῃς τὴν ὅ χαλαζαν πολλοὶ
 ἔφασκον κτ' μὴν Θεὸς καλεῖν ἐχθαίρει, ὅτι πολ-
 λὰς τῶν ἱερωμένων ἀνδρῶν, ἔξορις ἐκείνους ὁ βασι-
 λεὺς ἐποίησεν, μὴ βεβλημένους κοινωνεῖν ἐνδοξίῳ.
 ὀλίγον ὅ μὲν τὸνδε τὸν χρόνον κτ' τὴν αὐτὴν
 ὑπαίειαν, βαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς τὸν υἱὸν
 γραλιανὸν βασιλέα κατέσχεσε, τῆ τελευτῆ καὶ εἰ-
 κὰδι ἔαυτὸς ἐμνός τῆ ὅ ἐξῆς ὑπαίειαν ἡ τις
 ἦν βαλεντινιανῶ τὸ δεύτερον ἔβαλεν. τὸ
 δεύτερον, σφῆ μὲν τὴν βιθυϊαν γρόμε-
 νῶ, νικαιαν τὴν πόλιν κατέσχευεν, τῆ ἐνδε-
 κατῆ τε μιλῶς ὀκτωεξήκοντα τῶ ἡν δωδέκατον B
 ἔτ' ὅ μὲν τὴν νικομηδείας πῶσι ὀλίγον ὅ μὲν
 τὸνδε τὸν σφῆ μὲν, ἔγερμης τ' ἐλλησπόντιος τὰ
 πολλὰ μέρη ὑπὸ ἑτέροις σεισμῶ καὶ ἠνέχθη.
 ἔτάταν γνομηδίων, ἐδεμία ἐλάτεια ἔτε ἐυ-
 δόξιον ὑπαίειαν τὸν τῶ δ' ἰερομένων Ἐπίσκοπον,
 ἔτε μὴν τὸν βασιλέα ἐάει. ἔτ' ὁ δὲ διώκειν
 ὅτι μὴ τὰ αὐτῶν φρονέειας ὅτι ἐπαυόντο
 τεκμήρια ὅ ἐδόχε ἔιναι τὰ τῶ σφῆ μὲν, τ' τῶ
 ἐκκλησιῶν ταραχῆς ἐγίνοντο ἐν, ὡς ἔφην,
 ἔξορις πολλοὶ τῶ ἱερωμένων ἀνδρῶν μόνον
 ὅ ἐκ πῶ Θεὸς ἔπενοίαις, δι' ὑπέσπασαν
 ἐλάτεια ἐκ ὑπεβλήθησαν ἔξορις, βασι-
 λεὺς κτ' γρηγόριον ὅ ἡν ὁ μὴν καισαρείας τ' ἐν C
 καππαδοκίᾳ Ἐπίσκοπον ἦν γρηγόριον ὅ
 ναζιανζῆ πόλεως ἐν ἑλῆς γείναζέσης τῆ
 καισαρείᾳ ἔπει μὲν ἐν βασιλείᾳ καὶ γρηγο-
 ρίαις, ἔπενοίαις ἐπέμνη.

dum cecidit Constantinopoli. Hanc
 autem grandinem irā Dei immisam ef-
 se multi dicebant, eo quod Imperator
 complures sacerdotes qui Eudoxio
 communicare nollent, in exilium mise-
 rat. Non multo post, iisdem Consulibus
 Valentinianus filium suum Gratianum
 Imperatorem renuntiavit, die nono Cal-
 endas Septembres. Sequentem autem
 anno, quo Valentinianus & Valens ite-
 rum Consules fuere, terræ motus in Bi-
 thynia factus Nicæam urbem subvertit,
 die quinto Idus Octobris. Annus hic
 erat duodecimus à ruina urbis Nicome-
 diæ. Nec multo post alio terræ motu
 magna pars urbis Germæ in Hellespo-
 nto corruit. Quæ licet fierent, nullus
 tamen metus, nec Eudoxium Arianorum
 Episcopum, nec Valentem Imperatorem
 subit. Neque enim desisterunt à persecutione
 eorum qui ab ipsis dissentiebant. Hi porro
 terræ motus, signa quædam esse videbantur
 perturbationis Ecclesiarum. Ac multi
 quidem sacerdotes in exilium ejeti
 sunt, sicut antea dixi. Soli tamen divinâ
 quadam providentiâ, propter eximiam
 sui reverentiam exilium passi non sunt,
 Basilii atque Gregorii: quorum ille
 Cæsareæ Cappadociæ erat Episcopus
 hic Nazianzi, urbis exiguæ quæ in vicinia
 Cæsareæ sita est. Sed de Basilio &
 Gregorio uberius postea dicemus.

CAP. XII.

*Quomodo Macedoniani propter Imperatoris
 adversus ipsos violentiam in angustiis re-
 dacti, missi ad Liberium Romanum Epi-
 scopum legatione, fidei consubstantialis
 subscripserunt.*

Κεφ. ιβ'.
 ὅτι οἱ τὰ μακεδονίᾳ φρονέοντες, διὰ τὸ βασιλέως ἔπει αὐτῶν
 ἦναι σφοδρῶς ἠνέχθησαν, ὅτι ἐλάτεια τῶ ἡναι: ἔπεπενοίαις ἔ-
 μνηται τῶ ἡμοσίᾳ ἐγρηγόριον περιεβλήθη.

Τῶν ὅ φρονέων τὸ ὁμοίσιον σφοδρῶς
 τότε συνελθόντων, αὐτῶ οἱ διώκοις κτ'
 ἡν μακεδονιανῶν ἐχώρεν οἱ ὅ φόβῳ μάλλον
 κτ' βία σφοδρῶς ἐμνηται, κτ' πόλεις διεπεσεσβέν-
 ὄντο πρὸς ἀλλήλους: δηλῆντες δὲ ἐν ἑξ ἀνάγκης
 κατὰ φύσιν, ἔπει τῶν ἀδελφῶν ἔ βασιλέως,
 κτ' ἐπιπέσειον τὸν ῥώμης Ἐπίσκοπον ἀσά-
 ζεδαί τε τὴν ἐκείνων πίσυν μάλλον, ἡ κοινωνεῖν
 τοῖς ἔπει ἐυδόξιον πέμπασιν ἐν ἐυσάθιον τὸν
 ἐμσεβασίας, ὅς πολλὰ κτ' καθήρητο σιλδα-
 ἡν ταραχῆ τ' κιλικίας, καὶ θεόφιλον κασαβεί-
 λων κιλικίας ὅ καὶ ἡδὲ πόλις: ἐπιτελάμνηοι

Cæterum cum homousiani tunc
 temporis gravissime vexati fugati-
 que essent, denuo persecutores adversus
 Macedonianos grassari cœperet. Qui
 metu magis quam violentia constrikti,
 per singulas civitates ultro citroque
 Legatos inter se miserunt: significan-
 tes necessariò contugendum esse tum
 ad fratrem Imperatoris, tum ad Libe-
 rium Romanæ urbis Episcopum, eo-
 rumque fidem amplectendam potius,
 quam ut cum Eudoxio communica-
 rent. Mittunt igitur Eustathium Seba-
 stia Episcopum qui jam sæpius deposi-
 tus fuerat, Silvanum Tarfi Ciliciæ, &
 Theophilum Castabolorum, quæ eti-
 am Ciliciæ urbs est: mandantque
 E e ij